

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเพื่อการพัฒนา รูปแบบการบริหารงานวิชาการที่มี ประสิทธิภาพของโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ในจังหวัดสกลนคร ผู้วิจัยได้สรุปผลการวิจัย ตามลำดับ ดังนี้

1. ความมุ่งหมายของการวิจัย
2. ความสำคัญของการวิจัย
3. การดำเนินการวิจัย
4. สรุปผลการวิจัย
5. อภิปรายผล
6. ข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดความมุ่งหมายของการวิจัยไว้ ดังนี้

1. เพื่อพัฒนารูปแบบการบริหารงานวิชาการที่มีประสิทธิภาพของ โรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในจังหวัดสกลนคร
2. เพื่อตรวจสอบรูปแบบการบริหารงานวิชาการที่มีประสิทธิภาพของ โรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในจังหวัดสกลนคร

ความสำคัญของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ จะก่อให้เกิดประโยชน์ ดังนี้

1. ได้รูปแบบการบริหารงานวิชาการที่มีประสิทธิภาพของโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในจังหวัดสกลนคร เพื่อใช้เป็นแนวทาง ในการพัฒนาระบบการบริหารงานวิชาการโรงเรียนให้มีประสิทธิภาพ

2. เป็นสารสนเทศสำหรับโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาในจังหวัดสกลนคร เพื่อประกอบการพิจารณาการพัฒนาการดำเนินงาน วิชาการในโรงเรียนให้มีประสิทธิผลต่อไป

การดำเนินการวิจัย

การดำเนินการวิจัยแบ่งออกเป็น 2 ระยะ คือ ระยะที่ 1 การพัฒนารูปแบบ การบริหารงานวิชาการที่มีประสิทธิผลของโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาในจังหวัดสกลนคร และระยะที่ 2 การตรวจสอบรูปแบบ การบริหารงานวิชาการที่มีประสิทธิผลของโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาในจังหวัดสกลนคร

การวิจัยระยะที่ 1 การพัฒนารูปแบบการบริหารงานวิชาการที่มีประสิทธิผล ของโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในจังหวัดสกลนคร ประกอบด้วย 1) ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง 2) นำรูปแบบที่สร้างขึ้นเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อตรวจสอบและพิจารณาความเหมาะสมของ รูปแบบ

การวิจัยระยะที่ 2 เป็นการตรวจสอบรูปแบบการบริหารงานวิชาการที่มี ประสิทธิภาพของโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ในจังหวัดสกลนคร ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ผู้บริหาร ครูวิชาการ และครู ผู้สอนในโรงเรียนเอกชนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ในจังหวัดสกลนครปีการศึกษา 2558 จำนวน 1,228 คน จำแนกเป็นผู้บริหารโรงเรียน เอกชนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ในจังหวัดสกลนคร จำนวน 98 คน ครูวิชาการโรงเรียนเอกชนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ในจังหวัดสกลนคร จำนวน 67 คน และครูผู้สอนโรงเรียนเอกชนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาในจังหวัดสกลนคร จำนวน 1,063 คน การกำหนดกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้สูตรยามาเน่ (Taro Yamane, 1973, p. 125 อ้างถึงใน ธาณินทร์ ศิลป์จารุ, 2557, หน้า 45) ได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 302 คน ซึ่งเป็นเกณฑ์ขั้นต่ำ แต่การวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยใช้ กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 366 คน ประกอบด้วย ผู้บริหารโรงเรียนเอกชน จำนวน 29 คน ครูวิชาการ จำนวน 20 คน และครูผู้สอน จำนวน 317 คน จากนั้นทำการสุ่มตัวอย่างแบบ แบ่งชั้น (Stratified Sampling) ตามสัดส่วนขนาดของกลุ่มประชากร เครื่องมือที่ใช้

ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ เครื่องมือมีความตรงเชิงเนื้อหา (IOC) อยู่ระหว่าง 0.80 – 1.00 และมีความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.99 โดยแบ่งออกเป็น 2 ตอน ประกอบด้วย ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับรูปแบบการบริหารงานวิชาการที่มีประสิทธิผลของโรงเรียน เอกชน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในจังหวัดสกลนคร วิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป (SPSS)

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัยสามารถสรุปได้ ดังนี้

1. ผลการพัฒนาแบบการบริหารงานวิชาการที่มีประสิทธิผลของโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในจังหวัดสกลนคร

รูปแบบการบริหารงานวิชาการที่มีประสิทธิผลของโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในจังหวัดสกลนคร มีโครงสร้างที่แสดงความสัมพันธ์เกี่ยวกับองค์ประกอบต่างๆ ในการบริหารงานวิชาการ ซึ่งประกอบด้วย 3 องค์ประกอบ ได้แก่ ขอบข่ายการบริหารงานวิชาการ กระบวนการบริหารงานวิชาการ ตามวงจรคุณภาพ (PDCA) และปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารงานวิชาการที่มีประสิทธิผล ซึ่งมีรายละเอียด ดังนี้

1.1 ขอบข่ายการบริหารงานวิชาการ เป็นการดำเนินงานวิชาการที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนและปรับปรุงการเรียนการสอนให้ดีขึ้นตั้งแต่การกำหนดนโยบาย การวางแผนการพัฒนาการเรียนการสอน การวัดประเมินผล เพื่อให้เป็นไปตามจุดมุ่งหมายหลักสูตรในระดับชาติ และบรรลุจุดมุ่งหมายในการนำไปปฏิบัติ ได้แก่ การพัฒนาหลักสูตรของสถานศึกษา การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ การพัฒนาสื่อการเรียนการสอน การวัดผลและประเมินผลการศึกษา การนิเทศการศึกษา การพัฒนาแหล่งเรียนรู้ การพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา และการวิจัยและการพัฒนา

1.2 กระบวนการบริหารงานวิชาการ เป็นขั้นตอนการดำเนินการบริหารงานวิชาการ ตามวงจรคุณภาพ (PDCA) ประกอบด้วย ขั้นตอนที่ 1 การวางแผน (Plan) ขั้นตอนที่ 2 การดำเนินการตามแผน (Do) ขั้นตอนที่ 3 การตรวจสอบ (Check) ขั้นตอนที่ 4 การปรับปรุงแก้ไข (Act)

1.3 ปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารงานวิชาการที่มีประสิทธิผล ซึ่งมีองค์ประกอบย่อย 4 ด้าน ได้แก่ ปัจจัยด้านผู้บริหาร ซึ่งถือเป็นปัจจัยสำคัญในการปฏิบัติงานและมีบทบาทสำคัญคือ บทบาทการพัฒนาความเป็นผู้นำทางวิชาการ บทบาทในการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมเพื่อการบริหารงานวิชาการ และบทบาทการพัฒนาสถานศึกษาด้านวิชาการปัจจัยด้านครูและบุคลากร ซึ่งมีหน้าที่และความรับผิดชอบเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน การส่งเสริมการเรียนรู้ พัฒนาผู้เรียนและปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่ได้รับมอบหมายที่ส่งผลต่อการบริหารงานวิชาการ ได้แก่ คุณภาพการสอน และการสร้างเสริมพลังอำนาจปัจจัยด้านสภาพทั่วไป/สภาพแวดล้อม ได้แก่ สภาพแวดล้อมทางด้านกายภาพสภาพแวดล้อมทางด้านจิตภาพและสภาพแวดล้อมทางด้านสังคม ปัจจัยด้านชุมชน เป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนและให้มีคณะกรรมการสถานศึกษาของแต่ละสถานศึกษาทำหน้าที่กำกับและสนับสนุนกิจการของสถานศึกษา โดยให้เป็นไปตามความต้องการของผู้เรียน ผู้ปกครอง และชุมชนมากที่สุด ได้แก่ อาชีพและการศึกษา สภาพเศรษฐกิจครอบครัว และการมีส่วนร่วม

2. ผลการตรวจสอบความเหมาะสมของรูปแบบการบริหารงานวิชาการที่มีประสิทธิผลของโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในจังหวัดสกลนคร

รูปแบบการบริหารงานวิชาการที่มีประสิทธิผลของโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในจังหวัดสกลนคร พบว่า โดยรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก สามารถเรียงลำดับจากมากไปน้อย ดังนี้ กระบวนการบริหารงานวิชาการ ปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารงานวิชาการที่มีประสิทธิผล และ ขอบข่ายการบริหารงานวิชาการ ตามลำดับ มีรายละเอียด ดังนี้

2.1 กระบวนการบริหารวิชาการตามวงจรคุณภาพ (PDCA) โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายชั้น พบว่า ขั้นตอนการปรับปรุงแก้ไข (Act) อยู่ในระดับมากที่สุด ขั้นตอนการดำเนินงานตามแผน (Do) ขั้นตอนการตรวจสอบ (Check) และ ขั้นตอนการวางแผน (Plan) อยู่ในระดับมาก ตามลำดับ

2.2 ปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารงานวิชาการที่มีประสิทธิผล โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านสภาพทั่วไปอยู่ในระดับมากที่สุด ด้านผู้บริหาร ด้านครูและบุคลากร และด้านชุมชน อยู่ในระดับมาก ตามลำดับ เมื่อพิจารณาเป็นรายองค์ประกอบย่อย พบว่า

2.2.1 ด้านผู้บริหาร โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าอยู่ในระดับมากทั้ง 3 ด้าน โดยเรียงลำดับจากมากไปน้อย ดังนี้ บทบาทการพัฒนาสถานศึกษาด้านวิชาการ บทบาทในการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมเพื่อการบริหารงานวิชาการ และบทบาทการพัฒนาความเป็นผู้นำทางวิชาการ ตามลำดับ

2.2.2 ด้านครูและบุคลากร โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมาก ทั้ง 2 ด้าน โดยเรียงลำดับจากมากไปน้อย ดังนี้ คุณภาพการสอน และการเสริมสร้างพลังอำนาจ ตามลำดับ

2.2.3 ด้านสภาพทั่วไป/สภาพแวดล้อม โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า สภาพแวดล้อมทางด้านสังคม และ สภาพแวดล้อมทางด้านจิตภาพ อยู่ในระดับมากที่สุด ส่วนสภาพแวดล้อมทางด้านกายภาพอยู่ในระดับมากตามลำดับ

2.2.4 ด้านชุมชน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมาก ทั้ง 3 ด้าน โดยเรียงลำดับจากมากไปน้อย ดังนี้ การมีส่วนร่วม อาชีพและการศึกษา และสภาพเศรษฐกิจครอบครัว ตามลำดับ

2.3 ขอบข่ายการบริหารงานวิชาการ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมาก ทั้ง 8 ด้าน โดยเรียงลำดับจากมากไปน้อย ดังนี้ การนิเทศการศึกษา การพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา การพัฒนาแหล่งเรียนรู้ การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ การวัดผลและประเมินผลการศึกษา การวิจัยและการพัฒนา การพัฒนาหลักสูตรของสถานศึกษา และ สื่อการเรียนการสอนตามลำดับ

อภิปรายผล

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการพัฒนารูปแบบการบริหารงานวิชาการที่มีประสิทธิผลของโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในจังหวัดสกลนคร ผู้วิจัยได้อภิปรายผลตามความมุ่งหมายของการวิจัย ดังนี้

1. ผลการพัฒนารูปแบบการบริหารงานวิชาการที่มีประสิทธิผลของโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในจังหวัดสกลนคร

รูปแบบการบริหารงานวิชาการที่มีประสิทธิผลของโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในจังหวัดสกลนคร ประกอบด้วย 3 องค์ประกอบ ได้แก่ ขอบข่ายการบริหารงานวิชาการ กระบวนการบริหารงานวิชาการและ

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารงานวิชาการที่มีประสิทธิผล ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ชวัลลักษณ์ รติวรภัทรกุล (2559, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนารูปแบบ การบริหารงานวิชาการที่มีประสิทธิผลสำหรับโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ซึ่งมี 3 องค์ประกอบหลัก ได้แก่ ขอบข่าย งานวิชาการที่ต้องพัฒนา กระบวนการบริหารงานวิชาการ และประสิทธิผลการบริหารงาน วิชาการ เหตุที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะว่า การบริหารงานวิชาการที่มีประสิทธิผลของ โรงเรียนเอกชน ต้องใช้รูปแบบที่เน้นการทำงานอย่างเป็นระบบ มีขั้นตอน และเปิดโอกาสให้ ทุกคนมีส่วนร่วมในการทำงาน ซึ่งส่งผลให้การบริหารงานวิชาการประสบผลสำเร็จตาม เป้าหมายที่ตั้งไว้ ซึ่งมีรายละเอียด ดังนี้

1.1 ขอบข่ายการบริหารงานวิชาการ เป็นการดำเนินงานในลักษณะที่ เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนและปรับปรุงการเรียนการสอนให้ดีขึ้นตั้งแต่การกำหนด นโยบายการวางแผนการพัฒนาการเรียนการสอนการวัดประเมินผลเพื่อให้เป็นไปตาม จุดมุ่งหมายหลักสูตรในระดับชาติระดับสถานศึกษาและจุดมุ่งหมายของการศึกษา ระดับชาติ ซึ่งการที่จะบรรลุจุดมุ่งหมายในระดับต่างๆ ได้นั้นงานวิชาการจะต้องมี ขอบข่ายงานในการนำไปปฏิบัติ งานวิชาการถือว่าเป็นงานหลักของสถานศึกษาเนื่องจาก เป็นงานที่เกี่ยวข้องโดยตรงในการพัฒนานักเรียนให้บรรลุวัตถุประสงค์ ซึ่งสอดคล้องกับ ประวิทย์ อ่อนแก้ว (2549, หน้า 10) ที่กล่าวไว้ว่า การบริหารงานวิชาการ เป็นการบริหาร กิจกรรมทุกชนิดในสถานศึกษาหรือโรงเรียนเพื่อส่งเสริม ปรับปรุง พัฒนาการเรียน การสอน ให้ได้ผลดีตามเป้าหมายของหลักสูตร และมีประสิทธิภาพสูงสุดแก่ผู้เรียน โดยมีผู้บริหารเป็นผู้ให้คำแนะนำ และเป็นผู้ประสานงานให้ทุกคนทำงานร่วมกันอย่างมี ประสิทธิภาพ เช่นเดียวกับ ปรียาพร วงศ์อนุ (2553, หน้า 3-4) กล่าวว่าขอบข่าย การบริหารงานวิชาการ ประกอบด้วย การวางแผนเกี่ยวกับงานวิชาการ เป็นการวางแผน เกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตร และการนำหลักสูตรไปใช้ การจัดการล่วงหน้าเกี่ยวกับการ เรียนการสอน การดำเนินงานเกี่ยวกับการเรียนการสอน เพื่อให้การสอนใน สถานศึกษาดำเนินไปด้วยดี และสามารถปฏิบัติได้ การจัดการเกี่ยวกับการเรียน การสอน เป็นการจัดสิ่งอำนวยความสะดวก และการส่งเสริมการจัดหลักสูตรและ โปรแกรมการศึกษาให้มีประสิทธิภาพและคุณภาพ และการวัดผลประเมินผล พัฒนาการ ท่องหง่า (2554, หน้า 23) ได้กำหนดขอบข่ายงานวิชาการไว้ ดังนี้ การบริหาร และการพัฒนาหลักสูตร บทบาทและหน้าที่ของผู้บริหารงานวิชาการ การจัดงานวิชาการ

ในสถานศึกษา การพัฒนากระบวนการจัดการเรียนรู้ให้นักเรียนกับการเรียนรู้การพัฒนา แหล่งเรียนรู้ การพัฒนาสื่อและนวัตกรรม การวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา การนิเทศภายในสถานศึกษา การวัดและประเมินผล การประกันคุณภาพการศึกษาการ ส่งเสริมและสนับสนุนงานวิชาการ

1.2 กระบวนการบริหารงานวิชาการ ตามวงจรคุณภาพ (PDCA) เป็น ขั้นตอนการดำเนินการบริหารงานวิชาการ ประกอบด้วย ขั้นตอนที่ 1 การวางแผน (Plan) ขั้นตอนที่ 2 การดำเนินการตามแผน (Do) ขั้นตอนที่ 3 การตรวจสอบ (Check) ขั้นตอนที่ 4 การปรับปรุงแก้ไข (Act) ซึ่งผู้บริหารสถานศึกษาควรจะใช้หลักวิทยาศาสตร์และ หลักวิชาการโดยใช้วิธีแก้ปัญหาเชิงระบบภายใต้ความเชื่อว่ามีมนุษย์ทุกคนพัฒนาได้โดยใช้ ระบบ PDCA ของ Deming คือ บุคลากรทุกคนร่วมวางแผน (Plan) ร่วมปฏิบัติ (Do) ร่วมตรวจสอบ (Check) และร่วมปรับปรุงพัฒนา (Action) รวมถึงการใช้เทคนิค เชิงบูรณาการกับกระบวนการดังกล่าว โดยส่งเสริมการทำงานเป็นทีม สร้างขวัญและ กำลังใจแก่บุคลากรรวมถึงพยายามให้บุคลากรปฏิบัติงานให้ทันต่อกระแสการเปลี่ยนแปลง ในด้านปฏิรูปการเรียนรู้ หลักสูตร และระบบการบริหาร นอกจากนี้ผู้บริหารควรเปิดใจ กว้าง มีวิสัยทัศน์ต่อการเปลี่ยนแปลง โดยยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น มีวิสัยทัศน์ใน เรื่องการจัดการศึกษาตามแนวพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ สามารถแก้ปัญหา โดยใช้วิธีการณญาณภายใต้ข้อมูล ความมีเหตุผลและใช้วิธีปรึกษาหารือร่วมกับทีมงานที่ เกี่ยวข้องเพื่อหาข้อยุติร่วมกันซึ่งกระบวนการบริหารดังกล่าวสอดคล้องกับ แนวคิดของ สุเทพ เชาวลิขิต (2548, หน้า 210) กล่าวว่า ไม่ว่าจะบริหารกิจการใดๆ เราจะหลีกเลี่ยง ไม่พ้น ขั้นตอน 4 ขั้นตอน ในการทำงาน ดังนี้ ขั้นตอนที่ 1 การวางแผน (Plan) ขั้นตอนที่ 2 การปฏิบัติ (Do) ขั้นตอนที่ 3 การตรวจสอบ (Check) ขั้นตอนที่ 4 การปรับปรุง (Action) เช่นเดียวกับ บุญเพ็ง กุละนาม (2550, หน้า 39) กล่าวว่า วงจร PDCA จะไม่ได้หยุดหรือ จบลงเมื่อหมุนครบรอบ แต่วงล้อ PDCA จะหมุนไปข้างหน้าเรื่อยๆ โดยจะทำงาน ในการแก้ไขปัญหาในระดับสูงขึ้น ซับซ้อนขึ้น และยากขึ้น หรือเป็นการเรียนรู้ที่ไม่สิ้นสุด ซึ่งสอดคล้องกับปรัชญาของการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง (Continuous Improvement) ปัจจุบัน ทั้งแรงงานปฏิบัติการ แรงงานที่มีความรู้และผู้บริหารชาวไทยส่วนใหญ่จะรู้จัก PDCA มากขึ้นกว่าอดีต ถึงแม้จะไม่เข้าใจรายละเอียดและขั้นตอนการดำเนินงานอย่างสมบูรณ์แต่ ก็ช่วยให้การพัฒนาคุณภาพอย่างต่อเนื่องมีประสิทธิภาพและเห็นผลที่เป็นรูปธรรมมากขึ้น อย่างไรก็ตามการทำงานจะประสบผลสำเร็จและมีคุณภาพนั้นจะต้องขึ้นอยู่กับความพึงพอใจ

ของผู้ร่วมงาน มุ่งมั่นต่ออุปสรรคอย่างไม่ย่อท้อ เปิดใจเรียนรู้อย่างเสมอภาคพัฒนาตนเองและกลุ่มอยู่ตลอดเวลา

1.3 ปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารงานวิชาการที่มีประสิทธิผล

ประกอบด้วย

1.3.1 ด้านผู้บริหาร ซึ่งผู้บริหารเป็นผู้ที่มีความรับผิดชอบและเสียสละเพื่อพัฒนางานวิชาการทุ่มเทเสียสละและมีศรัทธาที่แรงกล้าในการบริหารงานวิชาการให้ได้ผลตามเป้าหมายนอกจากนี้ยังสามารถแสดงบทบาทในการเป็นผู้นำที่บริหารงานด้วยหลักเหตุและผลที่ดีเพื่อให้บุคลากรได้ปฏิบัติตามมีความเป็นนักประชาธิปไตยยอมรับความคิดเห็นศักยภาพความรู้และความสามารถที่แตกต่างกันของบุคลากรในโรงเรียน เพื่อให้การบริหารงานวิชาการของโรงเรียนบรรลุเป้าหมายมีประสิทธิผลในการบริหารงานวิชาการอันเนื่องมาจากผู้บริหารที่ได้รับการคัดสรรมาอย่างดีสามารถสร้างศรัทธาแก่ผู้ร่วมงานและผู้เกี่ยวข้องได้เป็นอย่างดี ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ ปีติชาย ตันปิติ (2547, หน้า 83) ได้กล่าวว่าผู้บริหารสถานศึกษาเป็นผู้นำวิชาชีพในโรงเรียนที่ทำงานร่วมกับคณะกรรมการโรงเรียนและต้องให้วิสัยทัศน์ ภาวะผู้นำและทิศทาง แก่โรงเรียนในการที่จะดำเนินงานให้บรรลุเป้าหมายที่ต้องการมีความรับผิดชอบต่อหน้าที่ทางการบริหาร รับผิดชอบต่อหน้าที่ด้านวิชาการด้วย มีการปรับปรุงคุณภาพการศึกษาอย่างต่อเนื่อง ยกกระดับมาตรฐานการเรียนการสอนให้โอกาสการเรียนรู้ทุกคนอย่างเท่าเทียมกัน รับผิดชอบต่อพัฒนานโยบายและนำนโยบายไปปฏิบัติ รับผิดชอบต่อการสร้างสภาพแวดล้อมที่สร้างสรรค์ และ Gibb (1969, p. 10) กล่าวถึงความสำคัญของปัจจัย ด้านผู้บริหารว่าคนเราต้องมีการนำเอาความสามารถไปแสดงออกไปให้ได้ดีที่สุดภายใต้การนำของผู้นำที่มีความสามารถมีความคิดริเริ่ม มีจินตนาการ มีความคิดที่ก้าวหน้า รวมทั้งมีความรับผิดชอบที่จะพยายามก่อให้เกิดพลังร่วมในการปฏิบัติงาน กระตุ้นให้มีการดำเนินการให้เป็นไปตามแนวคิดที่กำหนดไว้ ประสานพลังต่างๆ เข้าด้วยกัน สร้างแรงจูงใจให้เกิดขึ้นกับบุคคลในหน่วยงานในหน่วยงานทำให้หน้าที่เป็นต้นแบบในการใช้พลังเหล่านั้น ซึ่งผู้บริหารหรือผู้นำนั้นเป็นเอกลักษณ์ของหน่วยงาน ผู้บริหารที่ดีต้องเป็นผู้มีความรู้ความสามารถในการปฏิบัติงาน พยายามทำตัวให้เป็นที่เลื่อมใสศรัทธาของผู้ร่วมงาน หรือผู้ใต้บังคับบัญชาอย่างแท้จริง ประสิทธิภาพและความสามารถในการปฏิบัติงานของผู้บริหาร ขึ้นอยู่กับองค์ประกอบที่สำคัญหลายประการ อาทิ ความรู้ ความเข้าใจในหลักการบริหาร รวมทั้งประสบการณ์ของผู้บริหาร

1.3.2 ด้านครูและบุคลากร ซึ่งเป็นผู้มีความรู้ความสามารถ

ในการออกแบบการเรียนการสอนที่หลากหลายและเหมาะสมกับผู้เรียนที่มีความรับผิดชอบ และเอาใจใส่ต่อหน้าที่การจัดการเรียนการสอนมีความอดทนและความเสียสละ ในการจัดการเรียนการสอนได้รับการส่งเสริมและมีแรงจูงใจในการนำประสบการณ์ ด้านการสอนมาพัฒนาการเรียนการสอนและศรัทธาในวิชาชีพที่จะทำหน้าที่ให้เพื่อความเจริญก้าวหน้าทางวิชาการของลูกศิษย์และปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรมแก่ศิษย์ทำให้ ครูมีกำลังใจและเต็มใจที่จะทำหน้าที่ให้ดียิ่งขึ้นสอดคล้องกับแนวคิดของ อัครพงศ์ เทพิน (2556, หน้า 88) ที่กล่าวว่าครูและบุคลากรทางการศึกษาเป็นบุคคลที่มีความสำคัญในการ สร้างบรรยากาศ ทั้งจากสภาพแวดล้อมทางกายภาพ และสภาพแวดล้อมทางบุคคล ทั้งนี้ ครูซึ่งเป็นบุคคลที่คอยดูแลเด็กในขณะที่อยู่โรงเรียน จะต้องมีความสามารถในการจัด กิจกรรมมีทักษะในการสื่อสาร มีบุคลิกภาพที่อบอุ่น มีความเมตตา รักเด็ก ซึ่งจะมีส่วนช่วยให้เด็กเกิดความรู้สึกลบอดภัย อบอุ่น มีความสนุกสนานเมื่อมาโรงเรียน นอกจากนี้ยัง ส่งผลต่อพัฒนาการทางด้านร่างกาย และสติปัญญาของนักเรียนให้เจริญเติบโตเหมาะสม กับวัย และสอดคล้องกับผลการศึกษาของ สุดาพร ทองสวัสดิ์ และสุจิตรา จรจิตร (2556, บทคัดย่อ) กล่าวว่า ปัจจัยด้านครูที่มีประสิทธิภาพและเอื้อต่อความสำเร็จ ในการบริหารสถานศึกษาที่ดีจะต้องมีชีวสังคมที่ดี และมีความเป็นมืออาชีพในด้านการสอน รวมทั้งมีการบริหารการสอนที่ดีด้วยการจัดกระบวนการเรียนการสอนที่มุ่งเน้นการสอน และการพัฒนาพฤติกรรมกรเรียนการสอนผู้เรียนและกระตุ้นให้ผู้ปกครองมีส่วนร่วม ในการจัดกระบวนการเรียนการสอน

1.3.3 ด้านสภาพทั่วไป/สภาพแวดล้อมเป็นสภาวะอันเกิดจาก

การมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคลกับสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนแล้วส่งผลถึงความรู้สึกของบุคคล เป็นสภาพการณ์ที่ไม่อาจมองเห็นหรือจับต้องได้แต่เป็นภาพสะท้อนทางความรู้สึกของ บุคคลการจัดบรรยากาศและสิ่งแวดล้อมที่ดีของโรงเรียนจะมีส่วนในการเสริมสร้าง ความคิด จิตใจและคุณธรรมต่างๆ อันพึงประสงค์ได้ โรงเรียนที่สะอาด สดชื่น ร่มรื่น เรียบง่าย สงบแจ่มใส มีชีวิตชีวาวัสดุอาคารสถานที่ที่ได้รับการดูแลมีความเป็นปัจจุบัน พร้อมทั้งจะให้ครูและนักเรียนได้ใช้ตลอดเวลาอย่างเหมาะสมจะทำให้ครูและนักเรียนได้รับอิทธิพล ทำให้เป็นคนละเอียดอ่อน จิตใจแจ่มใสรักสวยรักงาม รักความสะอาด รักความสงบ เรียบง่าย ทำให้เข้าใจตนเองและผู้อื่นไปด้วย สอดคล้องกับแนวคิดของ

เจษฎา จันทรัตน์ (2552, หน้า 16); นภา ศรีวัลักษณ์ (2552, หน้า 19); วนันพรณ์ ชื่นพิบูลย์ (2552, หน้า 18); วีระเทพ เนียมหัตถ์ (2553, หน้า 22) และอรพันธุ์ ประสิทธิ์รัตน์ (2543, หน้า 19–20) กล่าวไว้สอดคล้องกันว่า สภาพแวดล้อม หมายถึง สภาพต่างๆ ที่อยู่รอบตัวตัวเรา ทั้งที่เป็นรูปธรรมสามารถจับต้องและมองเห็นได้ และเป็นนามธรรมที่ไม่สามารถมองเห็นได้ สภาพแวดล้อมที่เป็นรูปธรรม (Concrete Environmental) หรือ สภาพแวดล้อมทางกายภาพ (Physical Environment) ได้แก่ สภาพต่างๆ ที่มนุษย์สร้างขึ้น เช่น อาคาร สถานที่ โต๊ะ เก้าอี้ วัสดุ อุปกรณ์หรือสื่อต่างๆ รวมทั้งสิ่งต่างๆ ที่อยู่ตาม ธรรมชาติ อันได้แก่ ต้นไม้ พืช ภูมิประเทศ ภูมิอากาศ ส่วนสภาพแวดล้อมที่เป็นนามธรรม (Abstract Environment) หรือสภาพแวดล้อมทางด้านจิตวิทยา (Psychological Environmental) ได้แก่ ระบบคุณค่าที่ยึดถือซึ่งเป็นส่วนสำคัญของวัฒนธรรม ของกลุ่ม สังคมข่าวสาร ความรู้ ความคิด ตลอดจนความรู้สึกนึกคิดและเจตคติต่างๆ ไม่ว่าจะ เป็นของตัวเองหรือคนอื่นก็ตาม

1.3.4 ด้านชุมชนกล่าวคือชุมชนเป็นแหล่งสนับสนุนพฤติกรรมชุมชน เป็นแหล่งขัดขวางพฤติกรรมและชุมชนเป็นแหล่งปลูกฝังค่านิยมหากชุมชนเป็นแหล่ง ต้นแบบการสนับสนุนในทางไม่ดีหรือขัดขวางความดีและมีค่านิยมที่ไม่ดีก็จะทำให้ พฤติกรรมเบี่ยงเบนไปตามอิทธิพลของชุมชน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าบรรยากาศการอยู่ ร่วมกันในชุมชนที่นักเรียนอาศัยอยู่กฎระเบียบการอยู่ร่วมกันในชุมชนรวมถึงการเอาใจใส่ ต่อพฤติกรรมของบุคคลในชุมชนทำให้นักเรียนมีพฤติกรรมที่พึงประสงค์ สอดคล้องกับ แนวคิดของ สุภาวงศ์ จันทวานิช (2531 อ้างถึงใน สมพงษ์ รมไทร, 2547, หน้า 58) ได้ กล่าวถึง ปัจจัยที่ส่งผลต่อสัมฤทธิ์ผลทางวิชาการโดยอ้อม คือปัจจัยด้านชุมชน และการที่ โรงเรียนตั้งอยู่ตรงศูนย์กลางของชุมชนมีส่วนให้ความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน มีมากขึ้น และนำมาซึ่งการร่วมมือการร่วมกิจกรรมต่างๆ ในโรงเรียน ที่ตั้งอยู่ ในสังคมเมืองที่มีความเจริญการคมนาคมสะดวกทำให้ชีวิตสะดวกสบายขึ้นส่งผลต่อขวัญ และกำลังใจในการปฏิบัติหน้าที่ของครู และความสามารถทางวิชาการของนักเรียนด้วย

2. การตรวจสอบรูปแบบการบริหารงานวิชาการที่มีประสิทธิผลของ โรงเรียนเอกชนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในจังหวัดสกลนคร
ผลการตรวจสอบรูปแบบการบริหารงานวิชาการที่มีประสิทธิผล ของโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในจังหวัดสกลนคร

โดยผู้บริหาร ครูวิชาการ และครูผู้สอน พบว่า รูปแบบการบริหารงานวิชาการที่มีประสิทธิผลของโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในจังหวัดสกลนคร มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าอยู่ในระดับมากที่สุดทั้ง 3 ด้าน โดยเรียงลำดับจากมากไปน้อย ดังนี้ กระบวนการบริหารงานวิชาการ ปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารงานวิชาการที่มีประสิทธิผล และขอบข่ายการบริหารงานวิชาการ ตามลำดับ และ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน มีรายละเอียด ดังนี้

2.1 กระบวนการบริหารวิชาการ เป็นขั้นตอนการดำเนินการบริหารงานวิชาการ ตามวงจรคุณภาพ (PDCA) ประกอบด้วย ขั้นตอนที่ 1 การวางแผน (Plan) ขั้นตอนที่ 2 การดำเนินการตามแผน (Do) ขั้นตอนที่ 3 การตรวจสอบ (Check) ขั้นตอนที่ 4 การปรับปรุงแก้ไข (Act) โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากผู้บริหารโรงเรียนมีความรู้และใช้วงจรเดมมิ่งในการบริหารจัดการเป็นอย่างดี สถานศึกษาทุกแห่งได้มีการจัดวางระบบการประกันคุณภาพภายในโรงเรียน เพื่อสนองเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 มาตรา 6 มาตรฐานและการประกันคุณภาพการศึกษา ที่กำหนดให้มีการประกันคุณภาพการศึกษา เพื่อพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาทุกระดับ ประกอบด้วย การประกันคุณภาพภายในและการประกันคุณภาพภายนอก ซึ่งระบบการประกันคุณภาพภายในประกอบด้วย ระบบควบคุมคุณภาพและการตรวจสอบคุณภาพ โดยใช้กระบวนการทำงานตามวงจรเดมมิ่งในการควบคุมคุณภาพ สอดคล้องกับผลการศึกษาของ ทักษิณ อารยะจารุ (2548, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการบริหารงานวิชาการโดยใช้วงจรคุณภาพของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุพรรณบุรี พบว่า การบริหารงานวิชาการโดยใช้วงจรคุณภาพของผู้บริหารในภาพรวมและทุกขั้นตอนอยู่ในระดับมาก

2.2 ปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารงานวิชาการที่มีประสิทธิผล

ประกอบด้วย

2.2.1 ด้านผู้บริหาร ซึ่งเป็นบุคคลที่มีหน้าที่ในการควบคุม ดูแล รับผิดชอบตามภารกิจให้บรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้ และต้องอาศัยความชำนาญ หรือความสามารถในการปฏิบัติงานนั้นๆ ซึ่งเกิดจากการเรียนรู้ การฝึกฝน ประสบการณ์ และพรสวรรค์ ซึ่งถือเป็นปัจจัยสำคัญในการปฏิบัติงานและมีบทบาทสำคัญ คือ บทบาทการพัฒนาความเป็นผู้นำทางวิชาการ บทบาทในการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมเพื่อการบริหารงานวิชาการ และบทบาทการพัฒนาสถานศึกษาด้านวิชาการ

2.2.2 ด้านครูและบุคลากร ซึ่งเป็นบุคคลที่มีหน้าที่และความรับผิดชอบเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน การส่งเสริมการเรียนรู้ พัฒนาผู้เรียน และปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่ได้รับมอบหมายที่ส่งผลต่อการบริหารงานวิชาการ ได้แก่ คุณภาพการสอน และการสร้างเสริมพลังอำนาจ

2.2.3 ด้านสภาพทั่วไป/สภาพแวดล้อม เป็นองค์ประกอบที่อยู่ภายในโรงเรียนหรือนอกโรงเรียนหรืออยู่รอบๆ ตัวผู้บริหาร ครูผู้สอนและบุคลากรทางการศึกษาและนักเรียน ทั้งส่วนที่เป็นรูปธรรมและส่วนที่เป็นนามธรรมที่จะก่อให้เกิดความพร้อม เกิดการเรียนรู้ และการพัฒนาตนเองในทุกๆ ด้าน สร้างความสุขและเพิ่มคุณภาพให้กับทุกคนในโรงเรียน ได้แก่ สภาพแวดล้อมทางด้านกายภาพสภาพแวดล้อมทางด้านจิตภาพและสภาพแวดล้อมทางด้านสังคม

2.2.4 ด้านชุมชน เป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนและให้มีคณะกรรมการสถานศึกษาของแต่ละสถานศึกษาทำหน้าที่กำกับและสนับสนุนกิจการของสถานศึกษา โดยให้เป็นไปตามความต้องการของผู้เรียน ผู้ปกครอง และชุมชนมากที่สุด ได้แก่ อาชีพและการศึกษา สภาพเศรษฐกิจครอบครัว และการมีส่วนร่วม

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารงานวิชาการที่มีประสิทธิผลทั้ง 4 ด้าน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก ผู้บริหารโรงเรียนมีการส่งเสริมและสร้างความเชื่อมั่นให้เพื่อนครูในโรงเรียนปฏิบัติหน้าที่ด้านวิชาการไปในทิศทางที่ถูกต้องตามเป้าหมายด้วยการร่วมวางแผนและสนับสนุนเพื่อนครูให้ปฏิบัติงานวิชาการเต็มความสามารถมีภาวะผู้นำทางวิชาการที่แท้จริง มีวิสัยทัศน์ มีความรู้ความสามารถ และมีความมุ่งมั่นที่จะพัฒนาสถานศึกษาด้วยการพัฒนาทั้งระบบ ให้เป็นองค์กรเรียนรู้ อยู่ตลอดเวลา ใช้ระบบบริหารสถานศึกษาแบบยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ และกระจายอำนาจให้ประชาชนทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาสอดคล้องกับผลการศึกษาของ จูไรรัตน์ เอิบกมล (2550, หน้า 106) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการบริหารวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา พระนครศรีอยุธยา เขต 1 พบว่า ปัจจัยในการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา ทั้ง 4 ด้าน คือ ด้านผู้บริหารโรงเรียน ด้านครูผู้สอน ด้านการเงิน และด้านชุมชน มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก

2.3 ขอบข่ายการบริหารงานวิชาการ ประกอบด้วย 8 ด้าน ได้แก่

1) การพัฒนาหลักสูตรของสถานศึกษา 2) การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ 3) สื่อการเรียน การสอน 4) การวัดผลและประเมินผลการศึกษา 5) การนิเทศการศึกษา 6) การพัฒนา แหล่งเรียนรู้ 7) การพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา และ 8) การวิจัยและ การพัฒนาโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก งานวิชาการเป็นงานที่รวม ภารกิจหลักของ หน่วยงานหรือสถานศึกษาที่บ่งบอกถึงปรัชญา จุดมุ่งหมาย ในการปฏิบัติงานเพื่อให้ผู้รับบริการซึ่ง ได้แก่ นักเรียนหรือบุคคลในชุมชนได้รับการพัฒนา ตนเองด้านความรู้ เจตคติ และทักษะในศาสตร์ ต่างๆ เพื่อนำไปสู่เป้าหมายและ วัตถุประสงค์ของการศึกษา ดังนั้นการบริหารงานวิชาการจะต้องมีขอบข่ายงานในการนำไป ปฏิบัติสอดคล้องกับผลการวิจัย สมคิด มานะคิด (2554, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่อง การบริหารงานด้านวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนในทัศนะของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาปราจีนบุรี พบว่า ผลการวิเคราะห์การบริหารงานด้านวิชาการของผู้บริหาร โรงเรียนในทัศนะของครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาปราจีนบุรี โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก

ข้อเสนอแนะ

จากการวิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบการบริหารงานวิชาการที่มีประสิทธิผล ของโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในจังหวัดสกลนคร มีข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะสำหรับการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 ผลจากการพัฒนารูปแบบการบริหารงานวิชาการที่มีประสิทธิผลของ โรงเรียนเอกชนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในจังหวัดสกลนคร พบว่า สามารถนำองค์ประกอบไปใช้ได้ทั้ง 3 ด้าน จำนวน 110รายการ ได้แก่ ขอบข่าย การบริหารงานวิชาการกระบวนการบริหารงานวิชาการปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผล การบริหารงานวิชาการที่ประสบผลสำเร็จโดยดำเนินการบริหารงานวิชาการตามปัจจัยที่ ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการที่ประสบผลสำเร็จ ควบคู่กับกระบวนการบริหารงานวิชาการเพื่อจะได้มีประสิทธิภาพและบรรลุเป้าหมายที่วางไว้

1.2 นำรูปแบบการบริหารงานวิชาการที่มีประสิทธิผลของโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในจังหวัดสกลนครไปใช้ในโรงเรียนอย่าง

ต่อเนื่องและจริงจังโดยมีการนิเทศติดตามผลการปฏิบัติงานวิชาการอย่างสม่ำเสมอ และเน้นทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องให้มีส่วนร่วม

1.3 โรงเรียนควรให้ความสำคัญและกำหนดแนวทางการบริหารงานวิชาการให้ชัดเจน และพัฒนาบุคลากรให้มีความรู้ความเข้าใจ มีความมั่นใจในการปฏิบัติงาน และพัฒนารูปแบบการบริหารงานวิชาการแบบมีส่วนร่วมแบบอย่างยั่งยืน โดยเน้นกระบวนการบริหารงานวิชาการต้องมีหลักการและวิธีการดำเนินงานที่ครอบคลุม เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผลคุณภาพในการจัดการเรียนการสอน เจริญก้าวหน้าและบรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการวิจัยรูปแบบการบริหารงานด้านอื่นๆ ในโรงเรียนเอกชน มีการเปรียบเทียบการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนขนาดอื่นๆ โดยใช้กระบวนการพัฒนาการบริหารงานวิชาการตามรูปแบบของโรงเรียนเอกชน

2.2 ควรมีการวิจัยเพื่อการพัฒนาปรับเปลี่ยนรูปแบบการบริหารงานวิชาการที่มีประสิทธิผล ทั้งโรงเรียนเอกชนและโรงเรียนทั่วไปเพื่อให้ได้รูปแบบการบริหารงานวิชาการที่มีประสิทธิผลของโรงเรียน ที่สามารถนำไปใช้ให้มีความเหมาะสมต่อไป